

δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοῦς, ὅστις εὖ βουλεύεται, 1280
κακῶν δὲ λέκτρον μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
μηδ' εἰ ζαπλοῦτους οἴσεται φερνάς δόμοις;
[οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.]

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1285
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

1280 τ' ἐσθλοῦς *L*, τ' ἐσθλοῦς *B*, fort. τ' ἐς ἐσθλῶν | βούλεται
E, superscr. *b* 1281 δὴ *P* δὲ *p* | πιθυμίαν *A*, 'πιθυμίαν *B* *ας* super
an scr. *b* 1282 ζαπλοῦτους] ζαχρύσους Stob. fl. 72, 3 | εἴσεται *L* |
φερνάς ex φρ*νας corr. *p* | δόμοις *B* οἰς superscr. *b* 1283 πράξειαν
ἐς τέλος κακῶς Stob. fl. 70, 10 qui hunc v. fragmento Antioptae (215 N.)
adiungit, ad quam fabulam eum ablegavit Hartung | κακῶς *B* λῶς
superscr. *b* 1284 δαιμόνων *LP* corr. *l* 1285 ἀέλπως *B* τ in-
seruit *b* 1286 δοκηθέντα τ' οὐκ *E* 1287 ἔρε libri 1288 τόδε]
τόδε τὸ *BE* In fine ἀνδρομάχης τέλος *B*, τέλος ἀνδρομάχης *E*, εὐρι-
πίδου τέλος ἀνδρομάχης *L*, τέλος εὐριπίδου ἀνδρομάχης *P*, subscriptio
deest aut evanuit in *A*